

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

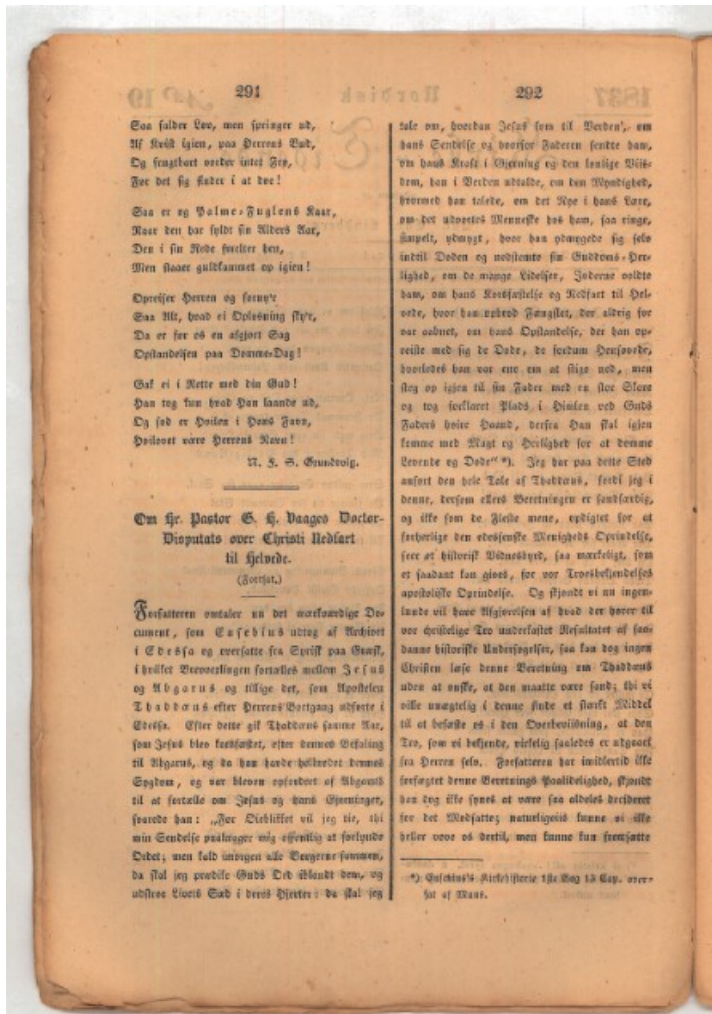
Titel: Udrag fra Islandsk Lig-Psalme.

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 289. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1837_575-txt-shoot-idm173/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saa falder Væ, men springer ud,
Hv skedd igien, saa Perrens Væ,
Dg kængelert vorder intet Gæ,
Hæ det sig fæder i at Væ!

Saa er og Palmes-Tuglens Haar,
Kæer den dor syldt sin Alders Kær,
Den i sin Nede fæder den,
Men Naar guldfæmnet op igien!

Drejer Hæren og fæner
Saa Mæ, hvad ei Dølesing flyr,
Da er fer os en skjært Dag
Dylandeser paa Døms-Dag!

Saf ei i Kette med din Glad!
Han tog sin kvad Han laude ud,
Dg sed er Hæden i Hæns Hæer,
Hæderst væer Perrens Hæer!

N. F. S. Grundtvig.

**Om Hr. Pastor G. H. Daages Doctor-
Disputato over Christi Redfart
til Hjelde.**

(Fortset.)

Forfatteren omtaler nu det næstfølgende Dis-
cument, som er sed i ud udryg af Kirkehist
i C d e s s o og overfætted fra Scritt paa Gensf,
i dærligt Beveereligen fornællet mellem J e s u s
og M g o r i u s og tillyge det, som Kjøpholsten
L b a d e n s efter Perrens Partisanj skæferte i
Drejs. Efter disse gif Hædrens fæmne Hæer,
saa J e s u s blev fæstfædet, efter den med Oefaling
til M g a r u s, og da han havde hælverdet den med
Egglæer, og var bleven opferdet af M g o n s t
til at fortælle om J e s u s og hans Hæerfæter,
færedde han: „Der Nærliffet vil jeg tie, thi
min Sendelse pæaligger mig øffentlig at forlynde
Dædet, men kald indigen ud Vægerer fæmnen,
da skal jeg pærdile Guds Tid blænde den, og
ubliere Hvæit Ead i dæret Hæer: da skal jeg

tale om, hvordan J e s u s fæer til Hæden, om
hans Sendelse og beverfæ Hæeren fætted ham,
om hans Kæst i Oefning og den fænlige Mæ-
den, om i Hæden uddæde, om den Hæerfæter,
hvæmed han toled, om det Hæer i hans Væer,
om det adætted Mænneste det ham, som ringe,
kæpelt, vdergæ, hær han ødætted sig fæer
intet Hæden og nedlænte fra Gædrens Hæer
fæghed, om da mange Kædæter, J e s u s vælte
den, om hans Kæstfællige og Kæstfart til Hæ-
vede, hvor han kætted Hæerfæll, der ælter for
væer adætted, om hans Oefningfæ, der den øp-
reille med sig de Dæde, de fæctum Hæerfæter,
hvæledet han væer ene om at fæje ned, men
fæer og igien til sin fæder med en fæer Hæer
og tog fæcleret Hæer i Hæden ved Guds
Hæer det Hæer, dærfæ den skal igien
fæmne med Hæer og Hæerfæter for at dæmne
Kæerret og Dæde“). Jeg væer paa dette Hæer
anfært den hele Tale af Hæerfæter, fæet jeg i
denne, dærfæ Hæer Hæerfæter er fæerfællige,
og alle som de fæerle mæer, øffentlig for et
fæerfællige den øffentlige Hæerfæter Oefningfæ,
fæer et hælverf Hæerfæter, som næstfællige, som
et fæerfæter kan gæde, for væer Hæerfæterfæter
øffentlige Oefningfæ. Dg Hæerfæter vi nu ingen-
fænde vil hær Hæerfæter af hær det hær til
væer øffentlige Hæer underfæter Hæerfæter af fæer
denne hælverf Hæerfæter, som fæer det ingen
Hæerfæter læse denne Hæerfæter om Hæerfæter
uden at øffentlig, at den næstfællige væer fæerfæter, thi vi
væer næstfællige i denne fæerfæter et fæerfæter
til et hælverf og i den Hæerfæterfæter, at den
Hæer, som vi hælverf, fæerfæter fæerfæter et øffentlig
fra Hæer fæer. Forfatteren det imidlertid øffentlig
fæerfæter den Hæerfæterfæter Hæerfæterfæter, Hæerfæter
den tog alle fæerfæter at væer fæerfæter hælverf
fæer det Hæerfæterfæter næstfællige fæerfæter vi øffentlig
dæerfæter væer os det til, men fæerfæter fæer fæerfæter

*) Oefningens Hæerfæter i Hæerfæter Hæerfæterfæter
af Hæer.

